

Sygn. akt VII U 586/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Kozłowska-Czabańska
Protokolant:	sekr. sądowy Aneta Rapacka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 sierpnia 2016 r. w Warszawie

sprawy E. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o wypłatę niezrealizowanego świadczenia

na skutek odwołania E. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 2 marca 2016r., nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje E. P. prawo do niezrealizowanego świadczenia po zmarłej K. S. do dnia 8 czerwca 2015 roku.

Sygn. akt VII U 586/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 02 marca 2016 r., nr: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w W. odmówił E. P. prawa do niezrealizowanego świadczenia po jej zmarłej matce K. S.. Uzasadniając swe stanowisko, organ rentowy powołał się na treść art. 67 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 29 września 1986 r. prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2012 r., poz. 1529), zgodnie z którym, akt zgonu powinien zawierać datę, godzinę, miejsce zgonu lub datę znalezienia zwłok. Stosownie zaś do art. 4 powołanej ustawy, akty stanu cywilnego stanowią wyłączny dowód zdarzeń w nich stwierdzonych, a ich niezgodność z prawdą może być stwierdzona jedynie w postępowaniu sądowym. Zakład Ubezpieczeń Społecznych podkreślił, że dla potrzeb ustalenia świadczeń przysługujących po zmarłym świadczeniobiorcy, przepisy ustawy emerytalnej wprowadzają wymóg udokumentowania daty śmierci świadczeniobiorcy, jako warunku do ustalenia prawa do świadczenia lub jako przesłanki do ustalenia okresu, za który świadczenie ma być wypłacone. W ocenie organu rentowego, akt zgonu ze wskazaną wyłącznie datą odnalezienia zwłok nie potwierdza daty śmierci osoby zmarłej, lecz jedynie fakt zgonu i datę odnalezienia zwłok. Urzędowe potwierdzenie daty śmierci jest jednak niezbędne dla ustalenia okresu, za który świadczenie może być wypłacone i warunkuje tę wypłatę. Mając na uwadze powyższe okoliczności, organ rentowy stwierdził, że brak jest podstaw prawnych do wypłaty na rzecz E. P. niezrealizowanego świadczenia po zmarłej matce K. S.. Zaznaczył jednak, że sprawa może być

przedmiotem ponownego rozpoznania po przedłożeniu aktu zgonu, zawierającego datę zgonu zmarłej (decyzja z dnia 02 marca 2016 r., znak: (...), k. 91 a.r.).

W dniu 21 marca 2016 r. od powyższej decyzji, odwołanie złożyła **E. P.**, wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie prawa do wypłaty niezrealizowanego świadczenia po jej zmarłej matce K. S. za miesiąc czerwiec 2015 r. Na uzasadnienie wskazała, że w dniu znalezienia zwłok nie posiadała wiedzy formalno-prawnej związanej z obowiązkiem uzyskania potwierdzenia i wpisu w akcie zgonu dokładnej daty śmierci matki K. S., na podstawie, którego byłaby upoważniona do otrzymania niewypłaconego świadczenia emerytalno-rentowego (odwołanie z dnia 21 marca 2016 r. k. 2 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 12 kwietnia 2016 r., **Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.** wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., podtrzymując argumentację zaprezentowaną w treści zaskarżonej decyzji. Powołując się na treść art. 136 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, organ rentowy wskazał, że w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia należne jej do dnia śmierci, wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku – małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku – innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub, na których utrzymaniu pozostawała ta osoba. Podkreślił, że w przypadku renty rodzinnej data śmierci jest wymagana do ustalenia prawa do świadczenia po zmarłym uprawnionym członku rodziny. W ocenie organu rentowego, odwołująca nie spełnia przesłanek do wypłaty świadczenia niezrealizowanego, ponieważ przedłożony przez nią akt zgonu ze wskazaną wyłącznie datą odnalezienia zwłok nie potwierdza daty śmierci osoby zmarłej, lecz jedynie fakt zgonu i datę odnalezienia zwłok. Z kolei w przypadku żądania wypłaty świadczeń niezrealizowanych, urzędowe potwierdzenie daty śmierci jest niezbędne dla ustalenia okresu, za który świadczenie może być wypłacone i warunkuje tę wypłatę. Organ rentowy nie może bowiem samodzielnie dokonać ustalenia daty śmierci, a tym samym ustalić okresu, za jaki świadczenie powinno być wypłacone. Zakład Ubezpieczeń Społecznych nadmienił również, że w zakresie możliwości dochodzenia nienależnie pobranych świadczeń data odnalezienia zwłok wskazuje na datę, od której świadczenie nie może być dalej wypłacane, albowiem stosownie do treści art. 101 ustawy emerytalnej, prawo do świadczeń ustaje ze śmiercią osoby uprawnionej. Odnalezienie zwłok jest obiektywnym faktem, potwierdzającym pierwszą datę powzięcia wiadomości o śmierci świadczeniobiorcy. Na podstawie daty odnalezienia zwłok, brak jest prawnych możliwości ustalenia, że przed tą datą świadczenie było należne lub nienależne. W świetle podniesionej argumentacji, organ rentowy uznał, że decyzja z dnia 02 marca 2016 r. została wydana zgodnie z obowiązującą regulacją prawną, zaś odwołanie E. P., jako całkowicie bezzasadne powinno podlegać oddaleniu (odpowiedź na odwołanie z dnia 12 kwietnia 2-16 r. k. 3 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. S., urodzona w dniu (...), była uprawniona do renty rodzinnej po zmarłym mężu Z. S. na mocy decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 25 czerwca 1995 r., znak: (...). Powyższe świadczenie przysługiwało jej od dnia 10 maja 1995 r., tj. od dnia śmierci męża, a jego wysokość została ustalona na kwotę w wysokości 206,08 zł. Termin płatności renty został określony do 15-dnia każdego miesiąca. W kolejnych latach świadczenie podlegało stosownym waloryzacji, m.in. w 2011 r. wskaźnikiem w wysokości 103,10%, co spowodowało jego wzrost do kwoty 742,60 zł (wniosek o rentę rodzinną z dnia 23 maja 1995 r. k.1-2, odpis skrócony aktu małżeństwa k. 4, decyzja z dnia 25 czerwca 1995 r., znak: (...) k. 7-8 i kolejne k. 21-50, k. 59-61, k. 67-70 a.r.).

K. S. ma córkę E. P.. Matka odwołującej do chwili swojej śmierci zamieszkiwała sama w mieszkaniu położonym przy ul. (...) w W.. K. S. była osobą sprawną umysłowo i fizycznie. Od 2000 r. chorowała na przewlekłą obturacyjną chorobę płuc, a od 2005 r. na chorobę niedokrwienną serca wobec, czego pozostawała pod stałą kontrolą lekarza kardiologa i pulmonologa. Pomimo swoich schorzeń była osobą samowystarczalną, jak również nie wymagającą ciągłej opieki i pielęgnacji. W dniu 06 czerwca 2015 r., tj. w sobotę E. P. odwiedziła matkę w jej mieszkaniu i wówczas nie wskazywało na to, żeby K. S. źle się czuła. W trakcie powyższego spotkania, matka poinformowała odwołującą, że w dniu następnym, tj. w niedzielę zamierza udać się do swojej znajomej z wizytą. W związku z powyższym odwołująca nie była zaskoczona tym, że jej matka nie odbierała od niej telefonu w dniu 07 czerwca 2015 r., albowiem wychodząc z domu przeważnie nie zabierała ze sobą komórki. W dniu 08 czerwca 2015 r., od godziny 09:30 rano,

odwołująca próbowała dodzwonić się do matki jednak bezskutecznie, gdyż ta w dalszym ciągu nie odbierała od niej telefonu. Zaniepokojona powyższym stanem rzeczy, E. P. o godzinie 11:30 zwolniła się z pracy i udała do matki celem sprawdzenia, czy wszystko u niej w porządku. Po wejściu do mieszkania, odwołująca znalazła K. S. martwą. W związku z zaistniałą sytuacją, odwołująca wezwała lekarza rodzinnego, który po przybyciu na miejsce zdarzenia, wystawił kartę zgonu. W jej treści, lekarz rodzinny A. P. nie wypełniła rubryki dotyczącej oznaczenia daty i godziny zgonu, a wyłącznie rubrykę wskazującą na datę i godzinę znalezienia zwłok, wskazując dzień 08 czerwca 2015 r., godzinę 13:00. A. P. poinformowała odwołującą o tym, iż bardzo prawdopodobne jest to, że jej matka zmarła w dniu 07 czerwca 2015 r., jednak nie może ona tej daty wpisać w karcie zgonu, stąd jako datę śmierci oznaczyła dzień znalezienia zwłok, tj. dzień 08 czerwca 2015 r. Jednocześnie lekarz rodzinny stwierdziła, że śmierć K. S. nastąpiła nagle z przyczyny nieznannej. Jako przyczynę wyjściową zgonu wskazała natomiast na chorobę niedokrwienną serca, oznaczoną symbolem 025 (pismo z dnia 07 marca 2016 r. k. 93, karta zgonu k. 95 a.r., zeznania odwołującej k. 12-14 a.s.).

W dniu 08 czerwca 2015 r. E. P. zwróciła się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z wnioskiem o wypłatę na jej rzecz zasiłku pogrzebowego, który został jej wypłacony. Następnie w dniu 26 lutego 2016 r. odwołująca zwróciła się do organu rentowego z wnioskiem o wypłatę na jej rzecz niezrealizowanych świadczeń po jej zmarłej matce K. S.. Do powyższego wniosku odwołująca załączyła wyciąg z aktu urodzenia matki oraz odpis skrócony aktu zgonu, w którym, jako czas i miejsce zgonu wskazano datę znalezienia zwłok, tj. dzień 08 czerwca 2015 r., godzinę 13:00 oraz miejsce znalezienia zwłok, tj. miasto W. (wniosek o wypłatę zasiłku pogrzebowego, k. 73-74, odpis skrócony aktu zgonu k. 75-76, wniosek o wypłatę niezrealizowanych świadczeń wraz z załącznikami k. 79-90, zeznania odwołującej k. 12-14 a.s.).

Decyzją z dnia 02 marca 2016 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w W. odmówił E. P. prawa do niezrealizowanego świadczenia po jej zmarłej matce K. S.. Uzasadniając swe stanowisko, organ rentowy wskazał, że odwołująca nie spełnia przesłanek do wypłaty świadczenia niezrealizowanego, ponieważ przedłożony przez nią akt zgonu ze wskazaną wyłącznie datą odnalezienia zwłok nie potwierdza daty śmierci osoby zmarłej, lecz jedynie fakt zgonu i datę odnalezienia zwłok. Stwierdził, że urzędowe potwierdzenie daty śmierci jest niezbędne dla ustalenia okresu, za który świadczenie może być wypłacone i warunkuje tę wypłatę. Mając na uwadze powyższe okoliczności, organ rentowy stwierdził, że brak jest podstaw prawnych do wypłaty na rzecz odwołującej niezrealizowanego świadczenia po jej zmarłej matce K. S. (decyzja z dnia 02 marca 2016 r., znak: (...), k. 91 a.r.).

Od niekorzystnej dla siebie decyzji organu rentowego, E. P. wniosła odwołanie do tut. Sądu, inicjując tym samym niniejsze postępowanie (odwołanie z dnia 21 marca 2016 r. k. 2 a.s.).

Ustalenia stanu faktycznego, Sąd Okręgowy dokonał w oparciu o akta emerytalno-rentowe odwołującej, jak również dokumenty znajdujące się w aktach niniejszej sprawy. Zdaniem Sądu powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy. Za wiarygodne, Sąd Okręgowy uznał również zeznania odwołującej E. P. (k. 12-14 a.s.), jako że były one logiczne, spójne, a nadto korespondowały z materiałem rzeczowym zgromadzonym w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie E. P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 02 marca 2016 r., nr: (...), jest zasadne i jako takie zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem sporu pomiędzy stronami było to, czy E. P. ma prawo do niezrealizowanego świadczenia po zmarłej matce K. S. za miesiąc czerwiec 2015 r. W zaskarżonej decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił wnioskodawczyni wypłaty niezrealizowanego świadczenia po zmarłej matce i w tym zakresie powołał się na treść art. 136 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wskazując że skarżąca nie spełnia warunków do przyznania prawa do wypłaty niezrealizowanego świadczenia, ponieważ przedłożony przez nią akt zgonu ze wskazaną wyłącznie datą odnalezienia zwłok nie potwierdza daty śmierci osoby zmarłej, lecz jedynie fakt zgonu i datę odnalezienia zwłok.

W ocenie organu rentowego, urzędowe potwierdzenie daty śmierci jest niezbędne dla ustalenia okresu, za który świadczenie może być wypłacone i warunkuje tę wypłatę. Mając na uwadze powyższe okoliczności, Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził, że brak jest podstaw prawnych do wypłaty na rzecz E. P. niezrealizowanego świadczenia po zmarłej matce K. S.. Zaznaczył jednak, że sprawa może być przedmiotem ponownego rozpoznania po przedłożeniu przez odwołującą aktu zgonu, zawierającego datę zgonu zmarłej matki K. S..

Z treści art. 136 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz.U. z 2015 r., poz. 748 ze zm.), wynika, że w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenie określone ustawą, świadczenie należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi osoba ta prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku – małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej, lub na którym utrzymaniu pozostawała ta osoba. Ustęp 2 tego artykułu stanowi, że osoby wymienione w ust. 1 mają prawo do udziału w dalszym prowadzeniu postępowania o świadczenia, nieukończonego wskutek śmierci osoby, która o te świadczenia wystąpiła. Natomiast ust. 3 stanowi, iż roszczenia o wypłatę świadczeń, o których mowa w ust. 1, wygasają po upływie 12 miesięcy od dnia śmierci osoby, której świadczenia przysługiwały, chyba że przed upływem tego okresu zgłoszony zostanie wniosek o dalsze prowadzenie postępowania.

W tym miejscu wskazać należy, podstawę materialnoprawną podjętych w niniejszej sprawie rozstrzygnięć stanowią przepisy ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. - Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 1741 ze zm.), w brzmieniu obowiązującym na dzień wydania zaskarżonej decyzji. Zgodnie z art. 37 ust. 1 powołanej ustawy akt stanu cywilnego, który nie zawiera wszystkich wymaganych danych, uzupełnia kierownik urzędu stanu cywilnego, który go sporządził, na podstawie innych aktów stanu cywilnego, akt zbiorowych rejestracji stanu cywilnego prowadzonych dla tego aktu i innych dokumentów mających wpływ na stan cywilny. Uzupełnienia aktu stanu cywilnego można dokonać na podstawie zagranicznego dokumentu stanu cywilnego, jeżeli w państwie wystawienia jest on uznawany za dokument stanu cywilnego, lub innego dokumentu zagranicznego potwierdzającego stan cywilny, wydanego w państwie, w którym nie jest prowadzona rejestracja stanu cywilnego, jeżeli stwierdzają one zdarzenie wcześniejsze i dotyczą tej osoby lub jej wstępnych (art. 37 ust. 2). Uzupełnienia aktu stanu cywilnego dokonuje się z urzędu, na wniosek osoby, której ten akt dotyczy, lub jej przedstawiciela ustawowego, na wniosek osoby mającej w tym interes prawny lub prokuratora, w formie czynności materialno-technicznej (art. 37 ust. 3). Do wniosku o uzupełnienie aktu stanu cywilnego załącza się dokumenty, o których mowa w ust. 2 (art. 37 ust. 6). Wnioskując o uzupełnienie aktu stanu cywilnego na podstawie materiałów archiwalnych, do wniosku należy załączyć uwierzytelniony odpis lub wypis, lub uwierzytelnioną przez właściwy organ reprodukcję tych materiałów (art. 37 ust. 7). Kierownik urzędu stanu cywilnego, dokonując uzupełnienia, wydaje wnioskodawcy odpis zupełny uzupełnionego aktu stanu cywilnego (art. 37 ust. 8).

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ww. ustawy akt zgonu sporządza się w dniu, w którym dokonano zgłoszenia zgonu, a jeżeli zgłoszenie zgonu nastąpiło w sposób określony w art. 17 - w następnym dniu roboczym po dniu zgłoszenia zgonu. Zgodnie zaś z ust. 2 art. 92 powołanej ustawy, akt zgonu sporządza się na podstawie karty zgonu oraz protokołu zgłoszenia zgonu. W tym zakresie, ustawodawca nie dał zatem kierownikowi USC możliwości uwzględnienia przy rejestracji zgonu innych dokumentów niż wyżej wymienione, dlatego też kierownik USC w W. zobligowany był sporządzić przedmiotowy akt zgonu zawierający dane wynikające z przyjętego zgłoszenia i karty zgonu. Stosownie zaś do treści art. 38 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. - Prawo o aktach stanu cywilnego uzupełnienia aktu zgonu dokonuje sąd w postępowaniu nieprocesowym, na wniosek osoby zainteresowanej lub prokuratora, jeżeli akt zgonu nie zawiera daty lub godziny zgonu, a dane te nie wynikają z akt zbiorowych rejestracji stanu cywilnego stanowiących podstawę sporządzenia aktu zgonu. Odmowa dokonania czynności z zakresu rejestracji stanu cywilnego następuje w formie decyzji administracyjnej (art. 2 ust. 6 ww. ustawy). Na podstawie art. 38 powierzono zatem sądom powszechnym uzupełnienie aktu zgonu, jeżeli akt ten nie zawiera daty lub godziny zgonu i jeżeli dane te nie wynikają z akt zbiorowych, stanowiących podstawę sporządzenia aktu zgonu. Uzupełnienia aktu zgonu o datę lub godzinę zgonu dokonuje sąd rejonowy w postępowaniu nieprocesowym. Orzeczenia sądu w postępowaniu nieprocesowym zapadają w formie postanowień, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Od postanowień sądu I instancji orzekających, co do istoty sprawy przysługuje apelacja.

Niesłusznym jest natomiast twierdzenie organu rentowego, że otrzymawszy niepełny akt zgonu w zakresie braku oznaczenia daty i miejsca zgonu, brak jest podstaw do wypłaty na rzecz odwołującej niezrealizowanego świadczenia po zmarłej matce K. S. za miesiąc czerwiec 2015 r. Wskazać bowiem należy, że obowiązujące przepisy prawne nie przewidują postępowania o uzupełnienie karty zgonu. Co istotniejsze z powołanego wyżej przepisu art. 94 ust. 2 pkt. 2 ww. ustawy wynika, że karta zgonu powinna zawierać datę, godzinę oraz miejsce zgonu albo jeżeli nie są znane - datę, godzinę oraz miejsce znalezienia zwłok. Również zgodnie ze wzorem karty zgonu, określonym w Rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie wzoru karty zgonu (Dz. U. z 2015 r. poz. 231), wydanego na podstawie art. 144 ust. 7 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. - Prawo o aktach stanu cywilnego, podaje się datę i godzinę zgonu albo datę i godzinę znalezienia zwłok. Skoro zatem akt zgonu sporządza się na podstawie karty zgonu i/lub protokołu zgonu, które - zgodnie z powołanymi przepisami - zawierały datę znalezienia zwłok, to akt zgonu - wbrew twierdzeniom organu rentowego - nie mógł zawierać daty zgonu. Ponadto, zgodnie z art. 95 ust. 1 pkt. 4 powołanej ustawy, akt zgonu może zawierać datę zgonu albo jeżeli nie są znane - datę znalezienia zwłok. Wychodząc bowiem naprzeciw potrzebie usunięcia ułomnych dotychczasowych przepisów ustawy - Prawo o aktach stanu cywilnego, sugerujących w swym literalnym brzmieniu alternatywność wpisywania do aktu zgonu daty, godziny i miejsca zgonu bądź daty, godziny i miejsca znalezienia zwłok, wprowadzono regułę, że treść aktu zgonu obejmuje datę, godzinę oraz miejsce zdarzenia, zaś ulokowanie w akcie zgonu informacji identyfikujących czas i miejsce ujawnienia zwłok miało rangę wyjątku i dopuszczalne było tylko i wyłącznie wtedy, gdy nie są znane dane, umiejscawiające zgon w czasoprzestrzeni. Powyższa formuła oznacza, że względny obowiązek zamieszczenia w akcie zgonu danych, dotyczących znalezienia zwłok, będzie aktywowany się jedynie wówczas, gdy niemożliwe będzie ustalenie daty, godziny i miejsca śmierci osoby zmarłej. Za potrzebą takiej modyfikacji przemawia zresztą tak cel rejestrowania przez organy administracji publicznej zdarzeń wpływających na stan cywilny osób, jak i doniosłość informacji odnośnie do daty, godziny, miejsca zgonu, przypisywanej jej m.in. w sferze prawa spadkowego. Taka też sytuacja ma miejsce w rozpoznawanej sprawie. Z uwagi zatem na fakt, że karta zgonu zmarłej K. S. zawiera wszystkie niezbędne dane wymagane ww. przepisami, niesłusznym jest stanowisko Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, iż brak wskazania w odpisie skróconym aktu zgonu K. S. daty i godziny zgonu, a wskazanie wyłącznie daty, godziny oraz miejsca znalezienia zwłok, uniemożliwia przyznania na rzecz odwołującej prawa do niezrealizowanego świadczenia po zmarłej matce za miesiąc czerwiec 2015 r. W niniejszej sprawie zgłoszenie zgonu zostało dokonane przez E. P. - córkę zmarłej, a następnie lekarz pierwszego kontaktu A. P. sporządziła kartę zgonu osoby zmarłej. W karcie tej w rubrykach dotyczących daty i godziny zgonu nie zostały wpisane żadne dane, natomiast wskazana została data znalezienia zwłok, tj. dzień 08 czerwca 2015 r. Karta zgonu, na podstawie której został następnie sporządzony odpis skrócony aktu zgonu, została sporządzona w sposób prawidłowy, tj. zgodny z powołanymi wyżej przepisami ustawy - Prawo o aktach stanu cywilnego. W tym przypadku brak jest zatem podstaw do uzupełnienia aktu zgonu o datę zgonu, która w niniejszej sprawie jest tożsama z datą znalezienia zwłok wpisaną przez lekarza pierwszego kontaktu A. P., która sporządziła kartę zgonu zmarłej K. S.. Na marginesie dodać należy, że dokument ten może być zmieniony tylko w sądowym postępowaniu nieprocesowym, a skoro takich czynności organ rentowy nie podjął, nie może czynić spekulacji, co do innej daty zgonu K. S..

Wobec powyższego, organ rentowy bezzasadnie odmówił E. P. prawa do wypłaty niezrealizowanego świadczenia za miesiąc czerwiec 2015 r., gdyż zdaniem Sądu odwołująca wykazała, że spełnia przesłanki z art. 136 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS i świadczenie za wskazany powyżej okres czasu, powinno zostać jej wypłacone.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń II Oddział w W. z dnia 02 marca 2016 r., nr: (...) w ten sposób, że przyznał odwołującej E. P. prawo do niezrealizowanego świadczenia po zmarłej K. S. do dnia 08 czerwca 2015 r., o czym orzekł w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)